

Sygn. akt III AUa 2505/12

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 15 października 2013 r.

Sąd Apelacyjny w Katowicach Wydział III Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący	SSA Maria Małek - Bujak (spr.)
Sędziowie	SSA Jolanta Ansion SSA Ewa Piotrowska
Protokolant	Sebastian Adamczyk

po rozpoznaniu w dniu 15 października 2013 r. w Katowicach

sprawy z odwołania (...) Spółki Akcyjnej Oddział w Polsce

z siedzibą w B.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B.

przy udziale zainteresowanego J. M. (J. M.)

o datę podlegania ubezpieczeniom społecznym

na skutek apelacji (...) Spółki Akcyjnej Oddział w Polsce

z siedzibą w B.

od wyroku Sądu Okręgowego - Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w Bielsku-Białej

z dnia 9 października 2012 r. sygn. akt VI U 1050/12

oddala apelację.

/-/ SSA J. Ansion /-/ SSA M. Małek-Bujak /-/ SSA E. Piotrowska

Sędzia Przewodnicząca Sędzia

Sygn. akt III AUa 2505/12

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 5 lipca 2012r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział

w B. stwierdził podleganie ubezpieczeniom społecznym J. M. od dnia 2 kwietnia 2012r. u płatnika składek (...) S.A. Oddział w Polsce z tytułu zawartej umowy o pracę, powołując się na treść art. 26 k.p.

Odwołanie od powyższej decyzji złożyła Spółka, wnosząc o jej zmianę, poprzez stwierdzenie, iż J. M. podlega ubezpieczeniom społecznym od dnia 1 kwietnia 2012r. W uzasadnieniu odwołania podniosła, iż jako dzień rozpoczęcia pracy został wskazany 2 kwietnia 2012r. tylko dlatego, że dzień 1 kwietnia przypadał w niedzielę.

Organ rentowy w odpowiedzi na odwołanie wniósł o oddalenie odwołania oraz zasądzenie kosztów procesu na swoją rzecz

Wyrokiem z dnia 9 października 2012r. (sygn. akt. VI U 1050/12) Sąd Okręgowy - Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Bielsku-Białej oddalił odwołanie i zasądził od Spółki na rzecz organu rentowego koszty zastępstwa procesowego.

Na podstawie akt składkowych Sąd I instancji ustalił, że zainteresowany J. M. zawarł z odwołującą się Spółką umowę o pracę w dniu 30 marca 2012r. na czas nieokreślony od dnia 1 kwietnia 2012r. na stanowisku specjalisty ds. sprzedaży, w pełnym wymiarze czasu pracy, z wynagrodzeniem miesięcznym w wysokości 5.302,84 zł brutto. Jednocześnie w umowie został określony termin rozpoczęcia pracy od dnia 2 kwietnia 2012r.

Sąd wywiódł, że zgodnie z treścią przepisu art. 26 k.p., stosunek pracy nawiązuje się w terminie określonym w umowie jako dzień rozpoczęcia pracy, a jeżeli terminu tego nie określono - w dniu zawarcia umowy. Wskazał, że w przytoczonym przepisie ustawodawca odróżnia umowę o pracę od stosunku pracy. Umowa o pracę została potraktowana jako podstawa nawiązania więzi prawnej - stosunku pracy - regulowanej przepisami Kodeksu pracy. Strony indywidualnego stosunku pracy nie są obowiązane oznaczać w umowie o pracę terminu nawiązania tego stosunku prawnego. Jeżeli jednak to uczynią (jak to ma miejsce w niniejszej sprawie), to z wynikającymi stąd konsekwencjami, również w zakresie przepisów dotyczących ubezpieczeń społecznych. W ocenie Sądu, bez znaczenia pozostają motywy, dla których strony zawarły tego rodzaju zapis w umowie o pracę.

Dalej Sąd wywiódł, że z treści art. 13 pkt 1 ustawy z dnia 13 października 1998r. o systemie ubezpieczeń społecznych wynika, iż pracownik podlega obowiązkowym ubezpieczeniom społecznym w okresie od nawiązania stosunku pracy do dnia jego ustania.

Mając powyższe na uwadze, Sąd na mocy powołanych przepisów oraz art. 477^A14 § 1 k.p.c. oddalił odwołanie.

O kosztach zastępstwa procesowego orzekł zgodnie z treścią art. 98 k.p.c. w związku z § 11 ust. 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu.

Apelację od wyroku złożył płatnik składek.

Zarzucał naruszenie prawa procesowego, a to art. 233 § 1 k.p.c., polegające na błędnej ocenie dowodu z przedłożonych dokumentów w postaci umowy o pracę na czas nieokreślony z dnia 30 marca 2012r., poprzez przyjęcie, że jako dzień rozpoczęcia pracy ustalono dzień 2 kwietnia 2012r., pomimo tego, że z przedłożonej umowy o pracę wprost wynika kiedy nastąpiło nawiązanie stosunku pracy, a data 2 kwietnia 2012r. została wskazana jedynie jako dzień przystąpienia do „wykonywania” pracy. Wskazany zapis został wprowadzony z uwagi na okoliczność, że dzień 1 kwietnia 2012r. przypadał w niedzielę.

Nadto, zarzucił naruszenie prawa materialnego, a to art. 26 k.p., poprzez błędną jego wykładnię i uznanie, że stosunek pracy pomiędzy ubezpieczonym, a odwołującym się został nawiązany z dniem 2 kwietnia 2012r. Wreszcie zarzucił sprzeczność poczynionych przez Sąd orzekający istotnych ustaleń faktycznych z treścią zebranego w sprawie materiału dowodowego, poprzez dyskrecjonalną jednostronną ocenę zebranego w sprawie materiału dowodowego, w szczególności pominięcie okoliczności, że umowa o pracę wprost wskazuje, że została zawarta na czas określony, począwszy od dnia 1 kwietnia 2012r.

Wskazując na powyższe zarzuty, wniósł o zmianę wyroku i zmianę zaskarżonej decyzji, poprzez stwierdzenie, iż zainteresowany nie podlega obowiązkowym ubezpieczeniom społecznym (emerytalnemu, rentowemu, wypadkowemu, chorobowemu)

u odwołującego się jako płatnika w okresach wskazanych w zaskarżonej decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B. z dnia 5 lipca 2012r. (...) - (...) od dnia 1 kwietnia 2012r. Ewentualnie wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpatrzenia - przy uwzględnieniu kosztów sądowych instancji odwoławczej. Nadto, wniósł o zasądzenie kosztów procesu na rzecz odwołującego się od organu rentowego - w tym kosztów zastępstwa procesowego wg norm prawem przepisanych.

W uzasadnieniu apelacji podniósł, że w umowie o pracę dot. zainteresowanego J. M. strony wyraźnie przewidziały, że umowa jest umową na czas nieokreślony

od dnia 1 kwietnia 2012r. Oczywiście jest przy tym, że faktyczne przystąpienie do wykonywania powierzonych zadań nie mogło nastąpić dnia 1 kwietnia 2012r. bowiem była to niedziela (dzień ustawowo wolny od pracy). Pkt 4 zawartej umowy stanowi jedynie stwierdzenie faktu, że z uwagi na dzień wolny od pracy, pracownik ma pierwszy raz stawić się w miejscu jej wykonywania dopiero 2 kwietnia 2012r., co nie może w żaden sposób modyfikować zapisu, że stosunek pracy nawiązany został z dniem 1 kwietnia 2012r.

W tym stanie rzeczy ubezpieczony podlega obowiązkom ubezpieczeniowym już od dnia 1 kwietnia 2012r.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje.

Apelacja płatnika składek nie zasługuje na uwzględnienie.

Sąd I instancji rozpoznał sprawę prawidłowo i starannie, przeprowadzając właściwe postępowanie dowodowe. Nie naruszył zaskarżonym orzeczeniem ani przepisów procesowych, ani prawa materialnego, zaś ocena zebranego materiału dowodowego nie budzi wątpliwości w świetle zasady wynikającej z art. 233 k.p.c., toteż Sąd Apelacyjny

w pełni ją podziela i przyjmuje za swoją. Sąd I instancji wyczerpująco wyjaśnił w swoim uzasadnieniu kwestie sporne dotyczące przedmiotu zaskarżenia i powołał trafnie obowiązujące w tej mierze przepisy.

Tytułem przypomnienia Sąd Apelacyjny wskazuje, że spór w niniejszym procesie dotyczył ustalenia daty powstania obowiązku podlegania ubezpieczeniu emerytalnemu, rentowemu, chorobowemu i wypadkowemu, ustalonej w zaskarżonej decyzji na podstawie powołanej ustawy z dnia 13 października 1998r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. Nr 137, poz. 887 z późn. zm.), w związku z zawarciem przez płatnika składek i zainteresowanego umowy o pracę .

Zgodnie z treścią art. 8 ust. 1 powołanej ustawy, za pracownika uważa się osobę pozostającą w stosunku pracy. Przepis ten odsyła więc do przepisów Kodeksu pracy,

a w szczególności do art. 22 § 1, w myśl którego przez nawiązanie stosunku pracy pracownik zobowiązuje się do wykonywania pracy określonego rodzaju na rzecz pracodawcy i pod jego kierownictwem, a pracodawca do zatrudnienia pracownika za wynagrodzeniem. Natomiast,

w myśl art. 26 k.p., stosunek pracy nawiązuje się w terminie określonym w umowie jako dzień rozpoczęcia pracy, a jeżeli terminu tego nie określono - w dniu zawarcia umowy.

Stan faktyczny w sprawie był bezsporny. Istota sporu sprowadzała się do oceny prawnej, czy we wskazanym w decyzji terminie zainteresowany podlegał ubezpieczeniom społecznym jako pracownik. Prawdłowy jest w tym zakresie wywód Sądu I instancji, wynikający zresztą wprost z brzmienia powołanego przepisu, a zatem powtarzanie go uznać należy za zbędne. Zarzuty apelacji uznać należy za chybione.

Mając na uwadze powyższe okoliczności, Sąd Apelacyjny z mocy art. 385 k.p.c. oddalił apelację.

/-/ SSA J. Ansion /-/ SSA M. Małek-Bujak /-/ SSA E. Piotrowska

Sędzia Przewodnicząca Sędzia

JR